

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2022 r. – Piamark/Komisja**(Sprawa T-715/22)**

(2023/C 24/83)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Piamark, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vidal Matos i F. Lança Martins)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie programu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonej przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) – System III (notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 8550) (Dz.U. 2022, L 217, s. 49) strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy, dotyczy naruszenia prawa poprzez błędne określenie systemu odniesienia, z pominięciem suwerenności Republiki Portugalskiej w zakresie ustanawiania kryteriów dostępu do Systemu III Zona Franca da Madeira, a także kryteriów kontroli przestrzegania tych wymogów, z naruszeniem art. 4 ust. 2 TUE oraz art. 107 ust. 1 i art. 263 TFUE.

Zarzut drugi, dotyczy naruszenia prawa jakiego Komisja dopuściła się w ramach oceny spełnienia istotnych wymogów prawidłowego wdrożenia Systemu III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery), ponieważ Republika Portugalska przyjęła w tym celu kryteria zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE.

Zarzut trzeci, dotyczy naruszenia prawa ze względu na niedopełnienie obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji, ponieważ nie wykazano, że System III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery), może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócać konkurencję, co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1, art. 263 i art. 296 akapit drugi TFUE.

Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia prawa polegającego na naruszeniu zasad pewności prawa i bezpieczeństwa prawnego chronionych art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE.

Zarzut piąty, dotyczy naruszenia prawa do własności prywatnej chronionego art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do Europejskiej konwencji praw człowieka.